

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Lenkou Dolejšovou ve věci

žalobce: **Ing. Petr Chl.**, nar. xxx, xxx, xxx,
zastoupen: JUDr. Josefem Vejmelkou, advokátem sídlem Italská 27,
120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ing. Pavel Cho.**, nar. xxx, xxx, xxx,
zastoupen: Mgr. Zuzanou Strakovou, advokátkou sídlem Konviktská
291/24, 110 00 Praha 1

o odkup akcií

takto:

- I. Žaloba, kterou mělo být rozhodnuto tak, že žalobce žalovanému prodává a žalovaný od žalobce kupuje listinné akcie na jméno č. 52-60, vydané společností UNICA TECHNOLOGIES akciová společnost, IČO: 41695381, se sídlem Novodvorská 803/82, Lhotka, 142 00 Praha 4, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 911, jmenovité hodnoty každé akcie 100 000 Kč, a to za cenu ve výši 5 160 000 Kč, kterou žalovaný uhradí žalobci do 10 dnů od uzavření této smlouvy, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 141.521,60 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal žalobou doručenou soudu dne 5.6.2017, aby soud (a) žalobu projednal; (b) posoudil, zda byly naplněny podmínky dle § 89 ZOK a žalovaný je povinen odkoupit akcie žalobce ve společnosti; (c) dospěje-li k závěru, že podmínky pro odkup naplněny byly, ustanovil podle § 127 odst. 1 o.s.ř. k ocenění dotčeného podílu žalobce ve společnosti podle § 127 odst. 1 o.s.ř. znalce k ocenění hodnoty dotčeného podílu žalobce ve společnosti podle pravidel § 91 odst. 1 ZOK; a (d) v návaznosti na vypracování znaleckého posudku podle § 127 o.s.ř. rozhodl o tom, že žalovaný je povinen odkoupit podíl žalobce za cenu stanovenou znaleckým posudkem.
2. Původní petit navržený žalovaným zněl takto: „Žalobce tímto žalovanému prodává a žalovaný od žalobce kupuje listinné akcie na jméno č. 52 - 60 vydané společností UNICA TECHNOLOGIES akciová společnost, IČO: 416 95 381, se sídlem Novodvorská 803/82, Lhotka, 142 00 Praha 4, zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 911, jmenovité hodnotě každé akcie 100.000 Kč, a to za cenu ve výši [BUDE DOPLNĚNO DLE POSUDKU ZNALCE JMENOVANÉHO SOUDEM], kterou žalobce uhradí žalovanému do 10 dnů ode dne uzavření této smlouvy“. Znění petitu tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení doplnil žalobce k výzvě soudu usnesením č.j. 74 Cm 81/2017-23 ze dne 15.12.2017.
3. Soud vyloučil řízení o jmenování znalce k samostatnému řízení usnesením č.j. 2 Nc 4659/2017-163 ze dne 7.6.2017. Usnesením č.j. 2 Nc 4659/2017-210 ze dne 29. 1. 2018 soud návrh na jmenování znalce zamítl z důvodu, že žalobce není ve smyslu ust. § 91 odst. 1 ZOK aktivně legitimován k podání návrhu na jmenování znalce, neboť toto oprávnění svědčí pouze ovládané osobě ve smyslu ust. § 91 odst. 1 ZOK, což žalobce ve svých podáních nepřipustil.
4. K výzvě soudu doplnil žalobu tak, že navrhl, aby soud rozhodl tak, že žalobce tímto žalovanému prodává a žalovaný od žalobce kupuje listinné akcie na jméno č. 52 – 60 vydané společností UNICA TECHNOLOGIES akciová společnost, IČO: 416 95 381, se sídlem Novodvorská 803/82, Lhotka, 142 00 Praha 4, zapsané v obchodním rejstříku vedeném městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 911, jmenovité hodnoty každé akcie 100 000,-- Kč, a to za cenu 5 160 000,-- Kč, kterou žalovaný uhradí žalobci do 10 dnů ode dne uzavření této smlouvy.
5. Žalobce uvedl, je akcionářem společnosti UNICA TECHNOLOGIES akciová společnost, IČO: 416 95 381, se sídlem Novodvorská 803/82, Lhotka, 142 00 Praha 4 (dále společnost). Vlastní 9 akcií společnosti o celkové hodnotě 900 000,-- Kč, což odpovídá 15% základního kapitálu společnosti. Žalovaný vlastní 51 kusů akcií společnosti o celkové hodnotě 5 100 000,- - Kč, což odpovídá 85% základního kapitálu společnosti. Žalovaný je tedy osobou ovládající a společnost osobou ovládanou ve smyslu § 74 a násl. zák.č. 92/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále ZOK); tento podíl mu umožňuje prosadit ve společnosti rozhodnutí. Krom toho je a byl po podstatnou dobu existence společnosti předsedou představenstva, resp. nyní jediným členem představenstva. Žalobce působí ve společnosti od jejího vzniku v roce 1991, od 1.11.2007 začal pro společnost pracovat. Zevrubně popsal svůj přínos k prosperitě společnosti. Od 7.9.2012 do 26.6.2014 vykonával funkci člena představenstva a jakkoli to byl žalovaný, kdo z pozice předsedy představenstva, majoritního a výkonného ředitele společnost řídil, měl žalobce možnost se na činnosti společnosti alespoň částečně podílet. Na podzim 2015 došlo ke zhoršení postavení žalobce; požádal o nahlédnutí do výročních zpráv z minulých let a do účetnictví a na základě toho pojal podezření na vyvádění prostředků ze společnosti, na to, že nemovitosti tvořící převážnou část majetku společnosti nejsou

ekonomicky využívány a byly pořízeny pouze v zájmu žalovaného, že žalovaný čerpá nadstandardní odměny, na což upozornil žalovaného i dozorčí radu, ale bez výsledku. Nabídl žalovanému k odkupu své akcie, ale částku, kterou žalovaný nabídl za odkup, posoudil jako neodpovídající tržní hodnotě a neakceptovatelnou. Žalovaný reagoval tak, že svolal jednání valné hromady, která dne 12.10.2015 rozhodla o omezení převoditelnosti akcií, což dle žalobce učinil pouze proto, aby zamezil možnosti žalobce převést akcie na třetí osobu; toto rozhodnutí nenechal zapsat do obchodního rejstříku a nesledně bylo zrušeno. Shodně žalobce rozhodl i u společnosti Unica Investment (vzniklé odštěpením budovy na adrese Novodvorská 803/82 ve vlastnictví společnosti), jakkoli zde zápis této skutečnosti do obchodního rejstříku učiněn byl. Dále bylo na valné hromadě společnosti dne 29.8.2016 rozhodnuto o zvýšení základního kapitálu společnosti o 2 000 000,- Kč, přičemž toto rozhodnutí bylo navrženo žalovaným jako kvalifikovaným akcionářem a bylo přijato výlučně jeho hlasy. Žalobce zpochybňuje tvrzený důvod tohoto rozhodnutí, totiž zvýšení finanční stability společnosti a snahu ukončit čerpání kontokorentního úvěru a má za to, že rozhodnutí bylo motivováno popsánými rozepřemi mezi akcionáři. Žalobci nebyly předloženy doklady osvědčující nedobrou finanční situaci společnosti a především společnost vykazuje asi 18 milionů Kč nerozděleného zisku. Žalobce podal návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí této valné hromady, v reakci na to žalobce jako kvalifikovaný akcionář požádal o svolání další valné hromady, která dne 25.1.2017 rozhodla o zrušení výše uvedeného rozhodnutí.

6. Žalovaný se záměrně neúčastní valných hromad svolaných žalobcem z pozice kvalifikovaného akcionáře, čímž způsobuje jejich neuskáznutí.
7. Žalovaný opakovaně porušuje povinnosti jako člena statutárního orgánu a výkonného ředitele společnosti, což vedlo žalobce ke svolání valné hromady, která rozhodla o odvolání žalovaného z funkce člena představenstva; k hlasům žalovaného se nepřihlíželo z důvodu dle ust. § 412 odst. 2 ve spojení s § 426 písm. c) ZOK. Následně měla valná hromada dle programu jednání rozhodnout o volbě žalobce do funkce člena představenstva, což žalovaný svými hlasy zmařil a vznesl protinávrh, aby byl do funkce jmenován žalovaný. Jelikož při tomto návrhu již mohl své hlasovací právo vykonávat, byl protinávrh schválen.
8. Žalobce nemá od počátku roku 2016 o společnosti žádné informace, nebyla sestavena a valné hromadě předložena ke schválení účetní závěrka za rok 2015, žalobci nebyly poskytnuty požadované informace a vysvětlení ani od žalovaného jako statutárního orgánu, ani od dozorčí rady; pokud jde o dozorčí radu, poukázal na personální propojení jejích členů s žalovaným. Žalobci nezbylo než domáhat se poskytnutí vysvětlení podle § 360 ZOK u soudu; řízení není dosud pravomocně skončeno. Jakékoli návrhy žalobce jsou a priori zamítnuty, žalobci není umožněno ani vykonávat relativně bezvýznamnou funkci ověřovatele zápisu na valných hromadách, jakkoli toto do konce roku 2015 běžně vykonával. Žalovaný svými hlasy na valné hromadě zamezil i účasti právního zástupce žalobce, jakkoli se valné hromady účastnila krom žalovaného i jeho právní zástupkyně.
9. Společnost dlouhodobě nevyplácí podíl na zisku, a to od svého vzniku v roce 1991, což není odůvodněno ekonomickou situací, je tedy porušováno právo akcionáře na podíl na zisku. Žalobce v roce 2007 přitom vstupoval do společnosti mj. i s vidinou dividend a podílu na zisku, což bylo jeho hlavní motivací.
10. Dále žalobce zevrubně popsal jednání žalovaného, které posoudil jako nevhodné nakládání s prostředky společnosti ve věci jeho vlastního odměňování a požitků, dále stav, kdy společnost nabývá do vlastnictví nemovitosti, které nepotřebuje k realizaci svého podnikání a některé z nich slouží výhradně osobní potřebě žalovaného a jeho blízkých (byť v k.ú. xxx, pozemek v k.ú. xxx, rodinný dům v k.ú. xxx, zemědělská usedlost v k.ú. xxx (xxx)), což není vyčerpávající přehled používání majetku společnosti nikoli pro účely podnikání

společnosti. Žalovaný řídí společnost nevhodně, což nese další náklady (časté svolávání valných hromad žalovaným z pozice kvalifikovaného akcionáře a jejich nadbytečné osvědčování notářským zápisem), nedůsledným vedením účetnictví (neschválení účetní závěrky za rok 2015) vystavuje společnost hrozbě možných sankcí. Popsané jednání žalovaného má negativní vliv na hospodářskou situaci společnosti a snižuje hodnotu akcií.

11. Žalobce je terčem osobních útoků ze strany žalovaného. Dále o podstatném zhoršení postavení žalobce ve společnosti svědčí i to, že společnost zastoupená žalovaným se domáhá v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10 úhrady 306 459,-- Kč s přísl. z titulu bezdůvodného obohacení; žalobce, resp. jeho manželka využívali dva osobní automobily ve vlastnictví společnosti dle dohody s žalovaným, ostatně shodně činil žalovaný a jeho manželka či partnerky. Poté, kdy v roce 2015 oznámil žalobce žalovaného záměr akcie společnosti prodat třetí osobě, resp. žádost o odkup akcií Unica Investment jej žalovaný vyzval k vrácení vozidel z vykonstruovaných důvodů a nadto požaduje vydání bezdůvodného obohacení za užívání vozidel.
12. Žalobce shrnul, že od podzimu roku 2015 došlo k podstatnému zhoršení jeho postavení jako menšinového akcionáře, k podstatnému poškození jeho oprávněných zájmů, k faktické eliminaci žalobce jako akcionáře a ke znehodnocení jeho investice do společnosti. Za daných podmínek by žalobce do společnosti nikdy nevstoupil a jeho další účast ve společnosti postrádá smysl. Žalobce vyčerpal všechny možnosti nápravy.
13. Žalobce za to, že byly naplněny podmínky § 89 ZOK, když (i) ovládající osoba – žalovaný – uplatňuje svůj vliv v ovládané osobě – společnosti, (ii) v jehož důsledku se postavení žalobce jako akcionáře společnosti podstatně zhoršilo a došlo i k podstatnému poškození jeho oprávněných zájmů, a (iii) zhoršení postavení nebo podstatné poškození ospravedlňuje odkoupení jeho akcií žalovaným jako ovládající osobou, resp. vystoupení ze společnosti, přičemž (iv) mezi uvedenými podmínkami existuje příčinná souvislost a (v) ostatní běžné korporální mechanismy selhaly, a žalobce tedy má právo požadovat, aby od něj žalovaný odkoupil jeho akcie za přiměřenou cenu. Žalobce se proto na žalovaného obrátil dopisem ze dne 9. 3. 2017, ve kterém žalovaného vyzval, aby jako ovládající osoba v souladu s § 89 ZOK odkoupil žalobcovy akcie ve společnosti. Dále žalobce žalovaného jako jediného člena představenstva Společnosti vyzval, aby k příslušnému soudu v zastoupení Společnosti podal návrh na jmenování znalce dle § 91 odst. 1 ZOK za účelem ocenění akcií žalobce ke dni 11. 10. 2015. V reakci na tuto výzvu od žalovaného obdržel pouze stručnou odpověď datovanou dnem 17. 3. 2017, kde žalovaný uvádí, že se postavení žalobce ve společnosti „nijak nezhoršilo a není důvod na postup dle § 89 ZOK“. Žalovaný odmítl i výzvu k podání návrhu na jmenování znalce s odůvodněním, že dopis adresovaný žalovanému není možné považovat za korespondenci společnosti. Žalobce zdůraznil, že výzva k podání návrhu na jmenování znalce byla jasně učiněna vůči žalovanému jako jedinému členu orgánu společnosti, je zcela zjevné, že mu byla doručena a že žalovaný má povinnost v zastoupení společnosti podat návrh na jmenování znalce, neboť nikdo jiný tak učinit nemůže. Ačkoliv tuto argumentaci žalovaného považuje žalobce za nesprávnou a účelovou, s ohledem na právní jistotu zaslal žalobce dne 18. 5. 2017 opakovanou výzvu k podání návrhu na jmenování znalce, která byla adresována společnosti, k rukám žalovaného jako jediného člena představenstva Společnosti).
14. Žalobce poukázal na ust. § 91 odst. 1 ZOK, dle kterého má být cena akcií určena na základě hodnoty majetku společnosti s přihlédnutím k budoucímu provozu závodu, a to na základě posudku znalce jmenovaného na návrh ovládané osoby, tedy společnosti, soudem. Znalec má určit hodnotu závodu ovládané osoby, kterou měl v době, než došlo ke zhoršení postavení společníků (akcionáře) nebo jinému podstatnému poškození jejich oprávněných zájmů. Zákon předpokládá, že znalec bude jmenován soudem na základě návrhu společnosti, avšak

nestanoví, jak má dotčený společník postupovat v případě, že společnost svou povinnost nesplní a návrh na jmenování znalce nepodá, jak je tomu i v konkrétním případě. Právní předpisy nedávají možnost samotnému dotčenému akcionáři, tedy žalobci, aby se obrátil na příslušný soud a navrhl jmenování znalce a žalobce tak není k podání takového návrhu aktivně věcně legitimován. Proto žalobce navrhl soudu, aby znalce, který určí přiměřené protiplnění za akcie žalobce, jmenoval, neboť otázka výše přiměřeného protiplnění totiž musí být vyřešena ještě předtím, než soud případně nahradí projev vůle žalovaného k uzavření smlouvy o odkupu akcií žalobce s tím, že po vyhotovení znaleckého posudku žalobce upraví žalobní petii tak, aby kupní cena odpovídala ceně určené znalcem.

15. Žalobce má za to, že dnem, kdy došlo k podstatnému zhoršení jeho postavení ve společnosti, je 12. 10. 2015, kdy se konala valná hromada, jež rozhodla o omezení převoditelnosti akcií emitovaných společností, neboť od tohoto okamžiku žalovaný začal naplno uplatňovat ve společnosti svůj vliv tak, že se práva žalobce ve společnosti stala pouze prázdou schránkou. Znalec jmenovaný soudem by tedy měl určit hodnotu závodu společnosti ke dni 11. 10. 2015.
16. Rozhodnutí uvedené v odstavci 3. tohoto odůvodnění nabylo právní moci, poté soud vyzval žalobce k doplnění žaloby, jak je shora uvedeno, což žalobce učinil, jakkoli na svém názoru o mezeře v zákoně setrval.
17. Žalovaný namítl, že návrh byl podán předčasně, s ohledem na ust. § 329 ZOK., neboť podle tohoto ustanovení je vlastník dotčeného podílu povinen nejprve předložit návrh smlouvy a až po marném uplynutí patnáctidenní lhůty se může obrátit na soud.
18. Dodal, že návrh na odkup akcií musí obsahovat již určení ceny stanovené postupem dle ust. § 91 ZOK, tedy posudkem soudního znalce. Žalobce žalovanému takový návrh nepředložil, vyzval jej k odkupu akcií bez uvedení ceny s tím, že tuto stanoví znalecký posudek (dopis ze dne 9.3.2017), a dále vyzval společnost k podání návrhu na jmenování znalce.
19. Z důvodu právní jistoty tento návrh společnost podala dne 29.6.2017, jakkoli má ta to, že s ohledem na ustanovení § 328 odst. 1 ZK, na který přímo odkazuje § 89 ZOK je oprávněn návrh na ustanovení znalce podat samotný společník, tedy není pravda, tvrdí-li žalobce, že návrh musí podat pouze ovládaná osoba. Soud návrhu na jmenování znalce vyhověl a znalec podle informací žalovaného v současné době vyhotovuje ocenění akcií žalobce ve společnosti k 30.11.2014, tedy ke dni, k němuž byla vyhotovena bezprostředně poslední účetní závěrka společnosti ověřená auditorem přede dnem uváděným žalobcem jako dnem, k němuž mělo dojít k podstatnému zhoršení jeho postavení akcionáře ve společnosti (12.10.2015).
20. Přijednání soudu dne 13.6.2018 uvedl žalovaný, že znalecký posudek dosud zpracován není.
21. Cenu akcií doplněnou v žalobě žalobcem k výzvě soudu (viz odstavec 4. tohoto odůvodnění, pozn. soudu) ve výši 5 160 000,- Kč považuje za irelevantní, neboť Ing. Pavel K. není soudním znalcem a společnost nijak nekontaktoval, a z podání žalobce neplyne, jak se k ceně dopracoval.
22. Rovněž se zevrubně vyjádřil ke vztahům ve společnosti a k vývoji vztahů účastníků, učinil nesporným, že žalobce se stal akcionářem společnosti již v roce 1991, když vlastnil 1% akcií společnosti. Dne 7.11. 2003 uzavřel žalovaný se žalobcem smlouvu o převodu akcií společnosti ve znění dodatku č. 1 za kupní cenu ve výši 3.871.644,-Kč a dne 15.6.2006 smlouvu o převodu akcií společnosti ve znění dodatku č. 1 za kupní cenu ve výši 4.500.000,- Kč. Žalobce uhradil žalovanému z celkové kupní ceny ve výši 8.371.644,-Kč pouze částku ve výši 890.000,-Kč (tj. částku ve výši 140.000,- Kč dle smlouvy o koupi cenných papírů ze dne 26.11.2003 a částku ve výši 750.000,- Kč ze smlouvy o prodeji cenných papírů ze dne 15.6.2006. Tedy: část akcií nikdy žalovanému neuhradil.

23. Dodal, že žalobce se v žádném svém podání nezmiňuje o tom, jak jsi půjčoval od žalovaného peníze, když v posledním případě to trvalo více let, než žalobce vrátil žalovanému 230.000,- Kč, které si od něj půjčil za účelem finanční podpory rodiny žalobce, ani o tom, jak žalobce i jeho rodina bezplatně využívala majetek společnosti, konkrétně penzion xxx v xxx.
24. Žalobce byl od 1.11. 2007 do 31.5. 2016 byl žalobce zaměstnancem společnosti, k jeho povinnostem patřila mimo jiné i podpora obchodních aktivit společnosti a jednání s potenciálními obchodními partnery a vykonával v období od 7.9. 2012 do 26.6. 2014 funkci člena představenstva společnosti. Pokud tedy žalobce jednal se zákazníky a obstarával pro společnost nové obchodní příležitosti, činil tak z titulu svého pracovního poměru, resp. výkonu funkce člena představenstva. Ke dni 31.5. 2016 žalobce sám svojí výpovědí ukončil pracovní poměr ve společnosti a od 26.6.2014 již nebyl ve funkci člena představenstva. Je tedy logické, že jeho osobní angažovanost ve společnosti přirozeně poklesla ukončením výkonu těchto funkcí, již neměl přístup do společnosti tak, jako jej měl v době výkonu pracovního poměru či funkce člena představenstva. Akcionář vykonává dle § 398 odst. 1 ZOK svá práva prostřednictvím valné hromady a také prostřednictvím valné hromady a v mezích vymezených zákonem uplatňuje svá práva na informace o společnosti. Hranice oprávnění akcionáře definuje ZOK. Žalobce se evidentně nedokáže smířit s tím, že ze svého vlastního dobrovolného rozhodnutí „pouze“ akcionářem ve společnosti, kde drží akcie, jejichž jmenovitá hodnota představuje 15% základního kapitálu. Žalobce akcie v tomto rozsahu zcela dobrovolně od žalovaného koupil (a neuhradil za ně celou kupní cenu) a tedy musel si být vědom skutečnosti, že takový objem akcií mu nedovolí prosadit rozhodnutí dle své úvahy. Postavení žalobce jako akcionáře se ve skutečnosti nijak nezhoršilo, je oprávněn uplatňovat svá práva v souladu se zákonem.
25. Má za to, že žalobce se snaží prostřednictvím žaloby donutit žalovaného odkoupit jeho akcie ve společnosti za cenu, kterou by nikdy prodejem 15%ního balíku akcií ve společnosti nedostal. To samé platí i pro společnost Unica Investment, a.s. kde se v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 80 Cm 83/2016 snaží dosáhnout povinného odkupu 390 ks akcií (odpovídající opět 15% základního kapitálu) za částku 51.578.000,-Kč. Žalobce považuje za skutečné zhoršení svého postavení jakožto akcionáře valnou hromadu Společnosti, konanou dne 12.10.2015, která rozhodovala o omezení převoditelnosti akcií společnosti. Důkazem toho, že za zhoršení svého postavení považuje datum 12.10.2015 je fakt, že k tomuto datu navrhuje žalobce ocenit své akcie ve Společnosti s tím, že od toho data „začal žalovaný naplno uplatňovat ve Společnosti svůj vliv tak, že se práva žalobce ve Společnosti stala pouze prázdnou schránkou“. Dle § 431 odst. 1 ZOK nabývá změna stanov, obsahující omezení převoditelnosti akcií změna stanov účinnosti až ke dni zápisu těchto skutečností do obchodního rejstříku. Změna stanov provedená rozhodnutím valné hromady ze dne 12.10.2015 však nikdy do obchodního rejstříku zapsaná nebyla a valná hromada společnosti konaná dne 5.11.2015 rozhodla o opětovně změně čl. 7.6. stanov společnosti tak, že převod akcií je možný neomezeně. Právo žalobce převést své akcie ve společnosti tedy nebylo ani rozhodnutím valné hromady ze dne 12.10.2015 ani žádným pozdějším rozhodnutím nijak omezené. Pokud tedy uvádí žalobce v Žalobě den 12.10.2015 jako den, kdy došlo k podstatnému zhoršení jeho postavení a k tomuto dni chce nechat zjistit cenu těchto akcií, je evidentní, že takový nárok je zcela nedůvodný a neodůvodněný.
26. Pokud žalobce odkazuje na obdobnou situaci ohledně omezení převoditelnosti v sesterské společnosti, společnosti Unica Investment, a.s., je potřeba zdůraznit, že tato tvrzení jsou zcela irelevantní a jenom opětovně podtrhují manipulativní snahu žalobce falešně ukazovat na údajně nekalé praktiky žalovaného, To, co se děje v jakékoliv jiné společnosti však nemůže být v tomto řízení nijak zohledněno a nemá vliv na postavení žalobce jakožto akcionáře společnosti.

27. Valná hromada společnosti, konaná dne 29.8.2016, skutečně přijala usnesení o zvýšení základního kapitálu o částku 2.000.000,-Kč. Ke zvýšení mělo dojít peněžitými vklady a oba akcionáři měli právo využít svého přednostního práva k upsání peněžitých vkladů. Předmětná valná hromada byla svolána na základě žádosti žalovaného jako kvalifikovaného akcionáře a cílem zvýšení základního kapitálu bylo především snaha získání rychlých finančních zdrojů do společnosti za účelem splacení kontokorentního úvěru, který společnost dlouhodobě čerpala. Jednalo se o zcela standardní situaci, kterou se pouze žalobce účelově snaží interpretovat ve svůj prospěch jako něco, co mělo za účelem jeho osobu poškodit. Žalobce měl v souvislosti se zvýšením základního kapitálu úplně stejná práva jako žalovaný, měl možnost se zvýšení základního kapitálu zúčastnit s tím, že jeho podíl na základním kapitálu odpovídal vklad ve výši 300.000,-Kč, u žalovaného tato částka činila 1.700.000,-Kč. Je tedy absurdní tvrzení, že žalovaný chtěl zvýšením základního kapitálu finančně žalobce oslabit, z poměru nových vkladů je zřejmé, že žalovaného podíl byl nepoměrně vyšší. Tvrzené rozmělnění podílu žalobce jako skutečný údajný účel zvýšení základního kapitálu je nesmyslný. Má-li žalobce podíl 15% nebo 12% na základním kapitálu společnosti nemůže postavení žalovaného ve společnosti ovlivnit. Když žalobce podal žalobu na určení neplatnosti valné hromady a tedy původně určený záměr dostat do společnosti rychlou cestou disponibilní zdroje začal být nejistý a začal postrádat původní smysl, rozhodl se žalovaný předcházet dalším sporům a dne 5.1. 2017 požádal o opětovně svolání valné hromady, která původní usnesení o zvýšení základního kapitálu zrušila. Pokud žalobce tvrdí, že společnost mohla získat finanční prostředky z prodeje nemovitého majetku, svědčí to o jeho hluboké neznalosti, lehkovážnosti a nedostatku zkušeností. Kvůli částce 2 000 000,-Kč na pokrytí kontokorentního úvěru určeného pro zajištění běžného provozu společnosti nemá smysl zbavovat se nemovitého majetku společnosti, jež má mnohonásobně vyšší hodnotu, představuje dlouhodobou investici a navíc prodej tohoto majetku může trvat nepoměrně delší dobu, než za jakou bylo možné získat prostředky prostřednictvím peněžitých vkladů akcionář v rámci zvýšení základního kapitálu.
28. Pokud žalobce uvádí, že se žalovaný změrně neúčastnil valné hromady společnosti, svolané na 16.6. 2016, tak neúčast žalovaného na valné hromadě dne 16.6. 2016 nijak nemohla ovlivnit postavení žalobce jako akcionáře. Ostatně žalobce se například sám neúčastnil valné hromady, svolané na 25.1. 2017. Účastnit se valné hromady je právem každého akcionáře, nikoliv povinností. Skutečnost, že se akcionář nedostaví na valnou hromadu, nemůže být v žádném případě interpretována jako porušení práva dalších akcionářů. Je zjevné, že se žalovaný nevyhýbá účasti na valné hromadě, aby předešel svému odvolání z funkce člena představenstva, jinak by se neúčastnil valné hromady konané dne 30.1. 2017 se shodným programem.
29. K tvrzenému neposkytování informací žalobci uvedl žalovaný, že žalobce zcela opomíjí fakt, že v březnu 2016 podal výpověď ze svého pracovního poměru ve společnosti, následně čerpal dovolenou, bylo mu zaměstnavatelem nařízeno nedostavovat se až do skončení pracovního poměru k výkonu práce a je tedy jen logické, že po ukončení pracovního poměru ji neměl takový přístup do společnosti a informace o dění v ní jako za trvání pracovního poměru či výkonu funkce člena představenstva společnosti. Právo akcionáře na poskytnutí informací upravuje poměrně striktně § 357 ZOK. Akcionář má právo na poskytnutí informací v případě, že se otázky týkají záležitostí zařazených na pořad valné hromady. V případech, kdy dotazy žalobce splňovaly tyto kritéria, dostal žalobce vždy řádně včas relevantní odpovědi.
30. Žalovaný má za to, že ve skutečnosti žalobce šikanuje žalovaného a společnost tím, že podává před každou valnou hromadou (obvykle jen několik hodin před jejím konáním) žádosti o podání vysvětlení na otázky, jejichž odpověď žalobce velmi dobře zná. Cílem těchto otázek je neúměrně zatížit společnost a prokázat neschopnost žalovaného spolupracovat se

žalobcem a plnit si své zákonné povinnosti. Otázky žalobce v žádosti o poskytnutí informací se týkají dávné historie společnosti, kterou žalobce velmi dobře zná, protože v té době působil ve společnosti buďto jako zaměstnanec nebo jako člen představenstva.

31. Žalobce se snaží prokázat údajné propojení členů dozorčí rady Společnosti se žalovaným. Opět však neudává žádný konkrétní důkaz o porušení povinností členů dozorčí rady, jenom se snaží vyvolat před soudem dojem, že se jedná ze strany žalovaného o organizovaný komplot, v něj všichni hrají proti žalobci.
32. Žalobce uvádí, že situace je ve společnosti tak vyhrocená, že jakýkoliv jeho návrh je a priori odmítán. Ve skutečnosti však žalobce uvádí jenom to, že nebyl zvolen do funkce ověřovatele zápisu na valných hromadách společnosti, byť tomu tak v minulosti bylo. Je pravdou, že v roce 2012, kdy byl žalobce ve funkci člena představenstva, byl na valné hromadě zvolen do funkce ověřovatele zápisu. Tato skutečnost však nesvědčí vůbec o ničem a už vůbec ne o zhoršení postavení žalobce jakožto akcionáře společnosti. To, zda na valné hromadě vykonává funkci v orgánu valné hromady či nikoliv nemá na jeho postavení jakožto akcionáře vůbec žádný vliv.
33. Žalobce se vědomě nezmiňuje o tom, že nevyplácení dividend je založeno na dlouhodobé dohodě žalobce a žalovaného jako strategie pro další rozvoj Společnosti a žalovaný na všech valných hromadách dosud vždy hlasoval pro to, aby se dividendy nevyplatili. Poslední valnou hromadou, která rozhodovala o naložení s hospodářským výsledkem, byla valná hromada konaná v roce 2015. Na této valné hromadě žalovaný společně se žalobcem 100% hlasy přítomných akcionář odhlasovali tak, že se dividendy za rok 2014 nevyplatí a zisk bude účtován na vrub zisku minulých let.
34. Vzhledem k vzniklým personálním a technickým problémům s účetnictvím společnosti, o nichž je žalobce řádně informován, nebyla zatím valné hromadě společnosti předložena ke schválení účetní závěrka společnosti za rok 2015 a 2016. O naložení s hospodářským výsledkem společnosti za toto období se tedy dosud nerozhodovalo.
35. Dále žalovaný vyvracel tvrzení žalobce o nevhodném nakládání s aktivy společnosti pokud jde o nákup v žalobě popsanych nemovitostí a dodává, že měl-li žalobce jakékoliv pochybnosti o způsobu nakládání s nemovitostmi ve vlastnictví společnosti, mohl a z titulu výkonu člena představenstva společnost dokonce měl iniciovat kroky k nápravě, což nikdy nečinil. Tuto argumentaci žalobce využívá až nyní pro účely tohoto a dalších řízení, vedených za účelem získání finančních prostředků z povinného odkupu akcií společnosti. Rovněž odměnu žalovaného jako člena představenstva ve výši 10 000,- Kč měsíčně v tak velké společnosti lze označit spíše za nízkou. To samé se týká i platu výkonného ředitele společnosti, neboť 65.000,-Kč měsíčně není pro tuto funkci nic nadstandardního.
36. Tvrdí-li žalobce jako důkaz svého zhoršení postavení akcionáře ve soudní řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn. 16 C 142/2016, pak toto řízení iniciovala společnost (nikoliv žalovaný) na základě skutečnosti, že žalobce jako zaměstnanec společnost odmítl po několika urgencích vrátit automobily, které užíval z titulu svého pracovního poměru. Právo na užívání těchto automobilů neměl žalobce zakotven v žádné smlouvě, a tudíž byl povinen bez dalšího uposlechnout příkaz svého zaměstnavatele k vydání těchto automobilů.
37. Co se týká údajných osobních útoků žalovaného, samozřejmě žádné osobní útoky na blízké žalobce neprovádí.
38. Žalobce v replice uvedl, že o návrh na jmenování znalce společnost opakovaně žádal, návrh byl podán až po podání žaloby; dosud není znalecký posudek vypracován. Vyslovil pochybnosti o nepodjatosti znalce Šofra a dodal, že znalecký posudek je vypracováván (dle informace právní zástupkyně žalovaného) k datu ocenění 30.10.2015, zatímco ke zhoršení

postavení žalobce došlo 11.10.2015, což je den předcházející okamžiku, který žalobce považuje za den, od něhož došlo k podstatnému zhoršení jeho postavení ve společnosti; tomu, proč je posudek zpracováván ke dni 30.11.2014 i přes opakované upozornění žalobce nerozumí. S ohledem na jiné datum ocenění nebude použitelný.

39. Nesdílí názor žalovaného, že mohl postupovat dle § 329 ZOK, které nepředpokládá určení výše přiměřeného protiplnění znaleckým posudkem. Není-li proto tento znalecký posudek k dispozici, není uplatnění práva podle ust. § 89 ZOK možné. Nesdílí názor žalovaného, že aktivní legitimaci žalobce k podání návrhu na jmenování znalce zakládá ust. § 328 odst. 1 ZOK. Žalobce nemůže docílit jmenování znalce bez součinnosti společnosti, což považuje za mezeru v zákoně.
40. Dodal, že nezaložením účetních závěrek od prosince 2014 do sbírky listin společnost znemožnila, aby žalobce mohl soudu předložit posudek znalce, neboť z důvodu nečinnosti žalovaného nedisponuje údaji nutnými pro znalecké ocenění. Proto cenu stanovil po konzultaci Ing. K., který je účetním poradcem a auditorem.
41. Vymezil se proti tvrzení žalovaného, že neuhradil zcela cenu od žalovaného nabytých akcií společnosti, i proti tvrzené dohodě o nevyplácení zisku: nejednalo se o akcionářskou dohodu, ale pouze o dohodu přátelskou.
42. Způsob řízení společnosti žalovaným cenu snižuje; společnost nevede účetnictví, nesestavuje a neschvaluje účetní závěrky, nevyplácí dividendu.
43. Zdůraznil, že netvrdí, že se jeho postavení akcionáře zhoršilo přijetím rozhodnutí o omezení převoditelnosti akcií, ale chováním žalovaného po přijetí tohoto rozhodnutí. Přijetím tohoto rozhodnutí pouze dokladuje zneužívání tohoto omezení žalovaným. O zneužívání postavení žalovaným svědčí i rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu, jakkoli společnost mohla získat zdroje na provoz např. prodejem majetku, který nepotřebuje ke své činnosti. Ostatně žalovaný na sebe převedl z majetku společnosti nemovitost za podhodnocenou cenu. Jde-li o údajnou šikanu společnosti pokládáním dotazů a požadováním vysvětlení na valných hromadách, pak žalobce pouze využívá právo dle § 357 ZOK.
44. Dále se žalobce zabýval vylíčením skutečností o nevhodném nakládání s prostředky společnosti, zdůraznil zpustlý objekt v k.ú. xxx, převod bytu na žalovaného za podhodnocenou cenu a vyjádřil svůj názor i na probíhající spor o vydání bezdůvodného obohacení za užívání služebního auta u Obvodního soudu pro Prahu 10.
45. Soud provedl k důkazu úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 911, obsah sbírky listin vedené u Městského soudu v Praze, konkrétně data založení účetních závěrek za rok 2015 a 2016, stanovy společnosti UNICA TECHNOLOGIES, zápis z valné hromady ze dne 25.1.2017, zápis z valné hromady ze dne 5.11.2015, a to notářský zápis N 374/2015, zápis z jednání řádné valné hromady ze dne 29.8.2016, zápis z valné hromady ze dne 25.1.2017, zápis z jednání valné hromady ze dne 30.1.2017, výpis ze seznamu akcionářů ze dne 30.1.2017, listinu označenou výzva k odkupu akcií ze dne 9.3.2017, adresovanou právnímu zástupci žalovaného a žalovanému, listinu označenou výzva k odkupu akcií ze dne 18.5.2017, adresovanou právnímu zástupci žalovaného a společnosti UNICA TECHNOLOGIES akciová společnost, odpověď žalovaného ze dne 17.3.2017, zpráva auditora ze dne 29.9.2015, včetně příloh, e-mailovou korespondenci mezi Pavlem K. a paní V., dopis ze dne 11.1.2018, adresovaný společnosti, dopis ze dne 11.1.2018 adresovaný Ing. Davidu Š., odpověď právního zástupce žalovaného ze dne 12.1.2018, a dopis ze dne 12.2.2018. Provedení dalších důkazů soud zamítl, neboť z nich nebylo možno získat pro řízení rozhodné skutečnosti z důvodů uvedených v následující části tohoto odůvodnění.

46. Z důkazů vyjmenovaných v odstavci 45. tohoto odůvodnění soud zjistil skutkový stav, který po právní stránce hodnotil takto: UNICA TECHNOLOGIES a.s. vznikla 13.9.1991, základní kapitál činí od 14.7.2004 6 000 000,-- Kč a je rozdělen na 60 kmenových akcií na jméno v listinné podobě o jmenovité hodnotě 100 000,-- Kč; naposledy byl učiněn zápis rozhodnutí valné hromady o zvýšení základního kapitálu dne 11.5.2004, týkal se zvýšení na 6 000 000,-- Kč (**důkaz úplným výpisem z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 911**). Žalobce vlastní celkem 9 kusů akcií, žalovaný 51 kusů (**důkaz výpisem ze seznamu akcionářů ze dne 30.1.2017**). Valná hromada společnosti rozhoduje většinou, resp. ve vyjmenovaných případech dvoutřetinovou hlasů přítomných akcionářů (**důkaz článkem 15.6. stanov**), na každou akcií připadá jeden hlas (**článek 6.3. stanov**).
47. Lze tedy přisvědčit žalobci, že žalovaný je ovládající osobou ve smyslu ust. § 74 odst. 1 ZOK, dle kterého ovládající osobou je osoba, která může v obchodní korporaci přímo či nepřímo uplatňovat rozhodující vliv, tedy odvolat členy statutárního orgánu; jeho podíl na hlasovacích právech činí 85%.
48. Podle ust. § 89 ZOK v případě, že ovládající osoba využívá svého vlivu v ovládané osobě způsobem, v jehož důsledku dojde k podstatnému zhoršení postavení společníků ovládané osoby nebo k jinému podstatnému poškození jejich oprávněných zájmů, a není proto možné po nich spravedlivě požadovat, aby v ovládané osobě setrvali, je každý společník, který není ovládající osobou nebo osobou jí ovládanou, oprávněn požadovat, aby od něj ovládající osoba jeho podíl odkoupila za přiměřenou cenu; ustanovení § 328 a 329 se použijí obdobně.
49. Aby byl žalobce úspěšný, musel tvrdit a prokázat (1) že jsou splněny podmínky, se kterými zákon spojuje uplatnění nároku na nahrazení projevu vůle žalovaného o uzavření smlouvy o odkupu akcií soudem; (2) že v důsledku využívání vlivu ovládající osobou došlo k podstatnému zhoršení postavení žalobce jako akcionáře společnosti.
50. Ustanovení § 89 odkazuje na obdobné použití pravidel o povinném veřejném návrhu smlouvy podle § 328 a 329. Výše protiplnění, jak ji předvídá § 328 odst. 1, se určí jako hodnota podílu podle § 91 odst. ZOK. Podle tohoto ustanovení „cena podílu při postupu podle § 89 se určí na základě hodnoty majetku obchodní korporace s přihlédnutím k budoucímu provozu závodu, a to na základě posudku znalce jmenovaného na návrh ovládané osoby soudem (dále jen „hodnota závodu“). Znalec určí hodnotu závodu ovládané osoby, kterou měl v době, než došlo ke zhoršení postavení společníků nebo jinému podstatnému poškození jejich oprávněných zájmů.....“. Pokud jde o odkaz na toto ustanovení, odkazuje soud na komentářovou literaturu: „Přiměřená cena podle § 89 musí být nejméně cena podílů určená znalcem podle § 91. Ustanovení § 328 odst. 1 se tedy nepoužije, a to ani ve věci odkazu na § 251 odst. 2, protože i zde tvoří § 91 lex specialis.....v reakci na konstrukci práva podle § 89 ve skutečnosti nemá být v § 89 odkazováno ani na § 328 odst. 2, protože ani ten se z povahy věci použít nemůže – není zde povinný návrh smlouvy, ale právo dovolat se odkupu. Dovojujeme tak, že odkaz v § 89 je nepřesný, a ve skutečnosti má být pouze na § 329, který zakládá právo společníka navrhnout ovládající nebo řízené osobě prodej podílů s tím, že nebude-li povinnou osobou konáno, může se společník dovolávat uzavření smlouvy soudem“ (cit. komentář k § 89 Zákon o obchodních korporacích, nakl. Beck, 2.vydání, 2017).
51. Tedy: lze souhlasit s žalobcem, že zákon neřeší nečinnost ovládané osoby při zahájení řízení o jmenování znalce. Ve smyslu podmínek uvedených v ust. § 89, resp. 91 ZOK sice nelze stanovit cenu jinak, než na základě posudku vypracovaného znalcem ustanoveným soudem, kde je navrhovatelem ovládaná osoba, nicméně při postupu podle ust. § 329 ZOK není povinností vlastníka účastnických cenných papírů (zde akcionáře-žalobce) stanovit cenu v nabídce odkupu nebo v návrhu smlouvy na odkup akcií na základě znaleckého posudku.
52. Podle ust. § 329 ZOK porušil-li navrhovatel povinnost učinit veřejný návrh smlouvy, vzniká oprávněnému vlastníkovi účastnických cenných papírů právo navrhnout navrhovateli

uzavření smlouvy o koupi účastnických cenných papírů za přiměřené protiplnění a navrhovateli vzniká povinnost takový návrh přijmout (odstavec 1). Nebude-li návrh přijat do 15 pracovních dnů ode dne jeho doručení, může se oprávněný vlastník účastnických cenných papírů domáhat uzavření smlouvy u soudu nebo požadovat náhradu újmy, a to nejpozději ve lhůtě 6 měsíců ode dne, kdy byl doručen návrh na uzavření smlouvy podle odstavce 1; ustanovení § 390 odst. 3 až 5 a odst. 7 se použije pro náhradu škody přiměřeně (odstavec 2).

53. „Vlastník účastnických cenných papírů musí podle našeho názoru při postupu podle § 329 odst. 1 předložit navrhovateli návrh smlouvy se všemi náležitostmi, včetně výše přiměřeného protiplnění. Přitom nemusí výši protiplnění dokládat znaleckým posudkem. V úvahu však připadá i postup, při kterém vlastník vyzve navrhovatele k předložení návrhu smlouvy. Nesouhlasí-li však vlastník s návrhem předloženým navrhovatelem, musí mu předložit protinávrh, a teprve tehdy, nepřijme-li navrhovatel protinávrh do patnácti pracovních dnů, může se domáhat uzavření smlouvy soudem. Pokud by navrhovatel na výzvu k předložení návrhu smlouvy nereagoval, musí mu vlastník účastnických cenných papírů nejprve předložit návrh smlouvy a až po marném uplynutí patnáctidenní lhůty se může obrátit na soud“. (cit. komentář k § 89 Zákon o obchodních korporacích, nakl. Beck, 2.vydání, 2017). Soud v plném rozsahu odkazuje na citovanou komentářovou literaturu, a konstatuje, že žalobce ani nepředložil žalovanému návrh smlouvy, ani k předložení návrhu smlouvy nevyzval.
54. Nedošlo tedy „k mezeře v zákoně, kterou je třeba překlenout“, jak se domýšlí žalobce. Žalobce nebyl v dané věci nucen stanovit cenu svého podílu na základě posudku znalce, ustanoveného na návrh společnosti; ustanovení § 328 odst. 1 a 2 na danou věc nedopadá.
55. Žalobce byl však povinen dodržet postup popsáný v ust. § 329 odst. 1, tedy dříve, než se bude domáhat uzavření smlouvy u soudu vyzvat žalovaného k uzavření smlouvy tím způsobem, že mu návrh smlouvy předloží, nebo mu alespoň předloží takový návrh, ze kterého budou patrné náležitosti smlouvy o převodu akcií, tedy konkrétně nabízená cena převodu. Jinak by žalovaný ani nemohl využít možnosti dané mu ustanovením § 329 odst. 1 ZOK a předložit protinávrh. To však žalobce neučinil. Z důkazu listinou označenou **Výzva k odkupu akcií ze dne 9.3.2017**, adresovanou právnímu zástupci žalovaného a žalovanému se podává, že žalobce vyzývá žalovaného k odkupu 15% akcií žalovaného s tím, že „přiměřenou cenu stanoví znalecký posudek“, a vyzývá žalovaného k podání návrhu na jmenování znalce podle ust. § 91 odst. 1 ZOK ke zpracování znaleckého posudku na ocenění podílu žalobce ke dni 11.10.2015, a to do 20.3.2017; následně aby po zpracování znaleckého posudku zaslal žalovanému návrh smlouvy nebo znalecký posudek, aby mohl být návrh smlouvy připraven žalobcem. **Dopisem ze dne 18.5.2017** žalobce prostřednictvím právního zástupce urguje, aby společnost podala návrh na jmenování znalce do 25.5.2017; žalovaný v reakci na to odmítl, že by došlo k podstatnému zhoršení postavení žalobce jako akcionáře společnosti (**dopis ze dne 17.3.2017**). Tedy: žalobce žalovanému nepředložil návrh smlouvy ani jej jiným způsobem k uzavření smlouvy řádně nevyzval, neboť nelze považovat za řádnou výzvu ve smyslu ust. § 329 ZOK takový návrh, kde není cena uvedena a je určena odkazem na posudek znalce vypracovaný postupem dle ust. § 91 ZOK, a to proto, že ustanovení § 91 ZOK se pro postup dle ust. § 329 ZOK nepoužije. Reakci žalovaného pak nelze posoudit jako odmítnutí návrhu na uzavření smlouvy, když tento neobsahoval takovou esenciální náležitost, jakou je určení ceny, a způsob určení ceny uvedený žalobcem v dopise ze dne 9.3.2017 nelze použít. Soud znovu opakuje, že ustanovení § 91 se pro postup dle ust. § 329 ZOK nepoužije a tedy nemůže být tímto způsobem stanoven způsob, jakým bude cena určena. Podle ust. § 2080 zák.č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále o.z.). kupní cena je ujednána dostatečně určitě, je-li ujednán alespoň způsob jejího určení. Způsob určení ceny žalobcem způsobuje neurčitost určení ceny a z toho plyne, že žalovaný řádně vyzván k uzavření smlouvy o odkupu akcií nebyl. Obsah dopisu ze dne tedy nelze hodnotit ani jako návrh smlouvy, ani jako výzvu k uzavření smlouvy (jakkoli je takto dopis označen). Ostatně

žalobce sám nehodnotí obsah dopisu ze dne 9.3.2017 jako návrh na uzavření smlouvy, když výslovně uvádí v podání ze dne 11.5.2018: „...Žalobce se proto domnívá, že podmínkou podání žaloby v konkrétním případě nebylo a být nemohlo, aby žalobce předložil žalovanému nabídku odkupu akcií za cenu stanovenou soudem jmenovaným znalcem. Nezájímá-li ovládaná osoba – tedy z povahy věci jakási „prodloužená ruka“ ovládající osoby, tj. žalovaného, a přirozená protistrana žalobce – vypracování znaleckého posudku dle § 91 ZOK, nemůže to být pro oprávněného spoléčníka překážkou pro uplatnění jeho práva na odkup podílů podle § 89 ZOK, ale je nutné „mezery“ v platném právu zaplnit tak, aby soudní ochrana jeho práva vůči ovládající osobě založeného § 89 ZOK byla efektivní, rychlá a nekladla na něj nepřiměřené nároky. Efektivní uplatnění práv žalobce nemůže být zcela v rukách žalovaného, resp. jím ovládané osoby. ....Žalobce se domnívá, že nic nebrání tomu, aby soud nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky dle § 89 ZOK, a dospěje-li k závěru, že nárok žalobce na odkup akcií je dán, rozhodl o ceně akcií v době, než došlo ke zhoršení postavení žalobce jako akcionáře společnosti“. Soud v předchozí části tohoto odůvodnění zevrubně popsal, pro nesdílí názor žalobce o vypracování znaleckého posudku dle ust. § 91 ZOK a tedy stanovení ceny tímto způsobem nebylo podmínkou pro návrh na odkup akcií.

56. Soud dodává, že i kdyby byla určena cena v dopise ze dne 9.3.2017 platně, tedy kdyby se – mimo nadání – ustanovení § 328 ZOK pro souzenou věc mělo použít, pak by to nic neměnilo na závěru soudu o předčasnosti podání žaloby. Soudu je známo z jeho činnosti, že společnost návrh na jmenování znalce podala a návrhu bylo vyhověno (toto je známo i žalobci). Soud nemá důvod neuvěřit žalovanému, že znalecký posudek ke dni rozhodnutí soudu zpracován ještě nebyl. Žalobce přitom další úkony výslovně vázal na vypracování znaleckého posudku (důkaz dopisem 9.3.2017 a ze dne 18.5.2017). Tedy žalobce podal žalobu dříve, než mohla být cena určena i způsobem, který žalobce zvolil, čímž znemožnil žalovanému předložit mu návrh smlouvy nebo dodáním znaleckého posudku umožnit žalobci, aby návrh smlouvy připravil sám.
57. Jiná situace by byla, kdyby žalobce v dopise ze dne 9.3.2017 navrhl uzavření smlouvy se všemi náležitostmi jak jsou upraveny v ustanovení § 2079 a 1103 a násl. o.z. Pak by se soud zabýval tvrzeními žalovaného o zhoršení postavení ve společnosti, což bylo vyloučeno za dané procesní situace, kdy žaloba byla podána předčasně. S ohledem na tento stav se soud nemohl zabývat zjišťováním, zda ke zhoršení postavení žalobce jako akcionáře společnosti skutečně došlo, nehodnotil provedené a v tomto odůvodnění nezmíněné důkazy a ani důkazy další doložené účastníky.
58. Soudu nezbylo, než žalobu jako předčasně podanou zamítnout.
59. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal náhradu nákladů řízení žalovanému, který byl ve věci zcela úspěšný. Zástupce žalovaného vykonal v řízení celkem 4 úkony právní služby dle ust. § 11 odst. 1 vyhl.č. 176/2012 Sb., o odměnách advokátů (dále AT), a to převzetí zastoupení, 2 x písemné podání soudu ve věci samé - vyjádření žalovaného k žalobě a vyjádření žalovaného k odvolání žalobce proti oprávněnému usnesení v řízení o jmenování znalce (řízení vyloučené a vedené pod sp.zn. 2 Nc 4659/2017), účast u jednání soudu. Při tarifní hodnotě věci 5 160 000,- Kč (soud vychází z hodnoty plnění uvedeného v žalobě jako částky, která má být stanovena jako cena, za kterou má žalovaný odkoupit od žalobce akcie) činí odměna za jeden úkon právní služby dle § 7 AT 28.940,- Kč. Dále ke každému úkonu právní služby náleží paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 AT ve výši 300,- Kč. Protože zástupkyně žalovaného je plátkyní DPH, přiznal soud náklady právního zastoupení včetně 21% DPH, což činí 24.561,60 Kč. Celkem činí náhrada nákladů řízení vynaložených žalovaným 141.521,60 Kč.

60. Výrok o náhradě nákladů řízení k rukám zástupkyně žalovaného je odůvodněn ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do patnácti dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 13.6.2018

JUDr. Lenka Dolejšová v. r.
samosoudkyně